

1.- Presentació

Direcció General del Patrimoni Cultural

L'arqueologia catalana ha canviat ostensiblement des de la creació del Servei d'Arqueologia per part del Departament de Cultura, impulsat per l'Assemblea d'Arqueòlegs, ara farà 28 anys. El predomini de l'arqueologia preventiva en la realitat del país ha alterat tota mena de funcions i relacions, que afecten el conjunt d'àmbits (l'administració, la legislació, la universitat, els museus, l'empresa privada...). Les noves tecnologies aporten solucions a procediments administratius excessivament feixucs i burocratitzats, així com a la difusió del coneixement arqueològic i a la mateixa recerca. Noves qüestions com la diversitat cultural i la deontologia professional, s'han de definir. S'ha d'atendre el paper emergent de la paleontologia.

Amb tot això, la difusió del coneixement arqueològic esdevé una tasca ineludible en una societat de la comunicació, on l'ús social és el paradigma de la cultura.

Després de 28 anys de trajectòria, és un bon moment per reflexionar, analitzar, mirar i dissenyar el futur immediat. Són molts els temes que no acaben d'ajustar bé i als quals hem de donar solucions definitives. 28 anys de treball i experiència ens han permès presentar una diagnosi de la realitat arqueològica actual força exacta. Per iniciar aquest debat, tanmateix no aportem a nivell documental

només l'experiència administrativa -amb les seves mancances i els seus encerts-, sinó també el resultat d'uns mesos de treball de camp, per dir-ho amb un símil arqueològic, que ha consistit a parlar amb arqueòlegs de diferents àmbits: universitat, museus, empreses, professionals autònoms...

Resultat d'aquest treball i de diferents aportacions són aquests documents que presentem amb l'esperit que ajudin a emmarcar el debat general a fer. També hem considerat convenient encarregar un estudi que ens permeti agilitzar els procediments i els actes administratius del Servei d'Arqueologia i Paleontologia, malgrat les mancances de personal existents.

Tanmateix, com a fruit de la reflexió sobre les conseqüències d'aquest profund canvi sofert per l'arqueologia catalana i occidental i com a resultat de múltiples contactes tinguts amb diferents sectors de l'arqueologia, plantegem un gran debat, centrat en 11 taules temàtiques, amb tot un seguit de punts a tractar en cadascuna d'elles, que reflecteixen la complexitat de la situació actual i ens aporten una primera diagnosi prou real.

Amb aquest debat generalitzat volem iniciar el Pla Integral d'Arqueologia de Catalunya. Un debat participatiu i obert a tots els agents que intervenen en la gestió del patrimoni arqueològic. L'absència d'un organisme de planificació arqueològica, que no sigui estrictament administració directa, ha fet recomanable aquest procediment.

La mecànica de funcionament ja ha estat exposada en d'altra documentació. Cal, però, recordar, que el PIACAT s'inicia amb el debat obert al voltant d'11 temes, tractats en el mateix nombre de taules. D'aquest debat se n'extrauran unes conclusions bàsiques, que elaborarà el comitè assessor i que passaran pel plenari dels experts participants en el procés. A partir d'aquestes conclusions, o més ben dit, propostes d'acció o d'actuació, la Direcció General de Patrimoni Cultural elaborarà el Pla d'Acció Integral, que posarà les bases de l'arqueologia catalana en els propers anys. Cada vegada més, però, haurem de comprendre que el ciutadà corrent no podrà estar al marge d'aquest procés.

Tenim la convicció i la voluntat per liderar aquest procés, però la col·laboració del sector és necessària per afrontar els canvis profunds que calen. La culminació del PIACAT serà l'aplicació d'un nou model de gestió del patrimoni arqueològic pel nostre país, en el qual tots els sectors de l'arqueologia s'hi haurien de sentir representats.

